

یک جشنواره یک سالن

مریم کاظمی

در تئاتر کودک و نوجوان مهم این است که
یاد بگیریم چگونه از تکنیک کمک بگیریم

حال هم به دام آن نیافتیم. الزاما ورود به حوزه ی دیجیتال در تئاتر وصحنه ی نمایش کودک و نوجوان ، به معنای مدرن شدن و جذاب بودن نیست . مهم این است که یاد بگیریم چگونه تکنیک را به کمک بگیریم. اول مهارت کار با ابزار جدید را بیاموزیم بعد به کار ببریم ، در غیر این صورت کار سنتی خودمان را انجام دهیم.

برگزاری چندین دوره از جشنواره در همدان را چگونه ارزیابی می کنید؟
همان طور که قبلا هم گفته ام جشنواره ی کودک و نوجوان همدان با موضوع تئاتر صحنه ای کودک و نوجوان ساده شروع شد ، کم کم رشد و ترقی کرد ، بالغ شد ، یاد گرفت و به رسمیت شناخته شد . ولی به نظرم بیش تر از گنجایش و تحمل اش نباید بار حمل کند. ارزش این جشنواره به تمرکز روی یک زمینه تخصصی است. می توان نگران بود بار کردن همه ی فعالیت های مربوط به کودکان و نوجوانان از رفتن بچه ها به مهد کودک تا مونولوگ های خانوادگی ، ماهیت اصلی آن را دگرگون کند و زمینه ی نزول کیفیت را فراهم کند.

نظر تان درباره تجربه گرایی و تجربه های نو در تئاتر کودک و نوجوان چیست ؟

کارکرد تخیل در تئاتر کودک و نوجوان
تخیل یا فانتزی برای هر هنری به خصوص هنر تئاتر، چراغ راه و فانوس دریایی است ولی کارکرد آن با توجه به موضوع، نوع مخاطب و شیوه ی داستان گویی متفاوت است و به تجربه ی نمایش گر و جهان بینی او برمی گردد. اگر درست به کار نرود معنای آن عوض می شود، بعضی وقت ها با معما مطرح کردن اشتباه می شود، گاهی مبدل به پیچیده گویی می شود، زمانی خیال بافی و وقتی دیگر معمولی و بی فانتزی است. تئاتر باید بتواند کودک و نوجوان را در مسیر تخیل قرار دهد، به جای او تخیل نکنیم ، بلکه بستر مناسب را برای اش فراهم کنیم. **با توجه به سلیقه های تازه وارد شده در حوزه ی نیاز های بصری کودک و نوجوان امروز، چه کنیم که تئاتر کودک و نوجوان از رسانه های نوظهور جا نماند.**

اگر سوال را درست متوجه شده باشم به رسانه های دیجیتال و بازی های کامپیوتری و فیلم انیمیشن های فوق تکنیکال و یا تئاتر های بسیار فنی با زیبایی دیداری اشاره دارید. تکنیک همیشه به کمک اندیشه آمده است. یک مدیوم و وسیله برای بیان داستان هایمان است . نباید از آن ترسیم و در عین

مسعود ویژه

مدیر کل فرهنگ و ارشاد
اسلامی استان همدان

**ضرورت فهم روانشناسانه و اخلاق محور
برای تولید کنندگان تئاتر کودک و نوجوان**

رنگارنگ در آمیخته است . و این جای کار است که علیرغم باور جمعی ، تولید تئاتر برای کودکان و نوجوان کاری بس دشوار می نماید . هنرمند این گونه ی نمایشی می بایست که کودک را به لحاظ نیازها و دل مشغولی های همه جانبه بشناسد تا بتواند زبان کودکی و نوجوانی بگشاید برای برقراری دیالوگ با مخاطبانش . و این یعنی این که روان شناسی کودک و نوجوان بداند تا بتواند محصولی مناسب در صحنه یا خیابان برای شان عرضه کند .

و حال که پایتخت تاریخ و تمدن ایران اسلامی ، همدان ، پس از میزبانی به حق سال های متمادی در برگزاری با شکوه جشنواره به بیست و هفتمین سال از انجام این رخ داد بین المللی رسیده ، امید می رود که با همت والای هنرمندان این رشته ، حضوری متکی بر بلوغ هنری را در اجراها شاهد باشیم و درصحنه و خیابان با هنر نمایشی هنرمندانی متعهد به تئاتر و کودک و نوجوان رو به رو گردیم و نظاره گر آثاری منسجم ، خلاق ، هنرمندانه و با کیفیتی بهره مند از عناصر زیبایی شناسانه را نظاره کنیم . چرا که کودکان و نوجوانان این دیار دیرینه ، شایسته ی بهترین ها هستند . انشا...

به نام خالق زیبایی های آدمی ، این یگانه نگین درخشانده ی آفرینش بر قلعه های وجود ، اگر خویش را و آفریدگار خویش را به خوبی بشناسد ، به راستی که می توان اشرف مخلوقاتش خواند . مخلوقی که گشودن راز بنده گی را از آیین ها و مراسم آیینی آغاز کرد . نیایش های نمایش واره ای که ابزاری آگاهانه و عاشقانه بودند برای دست یابی به پیوندی هنرمندانه با معشوق ازلی . در وادی این آیین ها بود که گفت و گو در نمایش شکل گرفت و بنیان هنری والا به نام تئاتر پایه ریزی گشت . تئاتری که در نگاهی کارشناسانه ، زیر مجموعه ای از نمایش است که آیین ها و مناسک کارآمد ترین ریشه های به سامان نشستن آن هستند. تئاتری که می تواند آگاهی بخش باشد و فرهنگ ساز . تئاتری که در مهیا کردن فضایی شایسته و با نشاط و پویا می تواند لذتی اندیشه محور برای مخاطب اش خلق کند .

اما تئاتر کودکی نوجوان که مخاطبانی ویژه و حساس دارد ، ضرورت فهمی روان شناسانه و اخلاقی محور را برای دست اند کاران و تولید کنندانش می طلبد . چرا که دوران کودک و نوجوانی ، دورانی پر تلاطم و سیال است که با دنیایی از خیال پردازی ها و آرزو های

انتظار می‌رود که به دلیل استقبال تماشاگران بلیت گیر نیاید.

چه پیشنهادی برای برگزاری بهتر جشنواره دارید؟

در همه جای جهان محصول هنری ارزش مندی مثل تئاتر، پشتوانه مالی دولتی دارد و دلیلش این است که تئاتر، بنیه ی هنرهای نمایشی است. همه ی ما می‌دانیم که اوضاع اقتصادی کشور مناسب نیست، اما باید بودجه ی اختصاصی برای این حوزه کنار گذاشته شود.

کار برای کودکان راحت است؟

این تفکر که برخی دارند و فکر می‌کنند کار کودک راحت است، صد درصد اشتباه است. کار کودک در کلیشه ی ذهنی سینماگران در تقابل با کار جدی است، در حالی که در جهان جدی ترین کارها برای کودکان است و «استیون اسپیلبرگ» که یکی از کارگردانان معروف جهان است، کارهای خوبی در حوزه ی کودکان دارد.

نظر شما در رابطه با تئاتر کودک و نوجوان چیست؟
مهم ترین فیلم‌ها در مهم ترین سینمای جهان مربوط به کودکان است. در جهان، کودک را جدی گرفتند، چون اگر قرار باشد تحول فرهنگی شکل بگیرد باید از بچه‌ها شروع کرد. پربازده ترین کار هنری، سرمایه‌گذاری در کار کودک است، چون حواشی زیادی مانند عروسک و لباس دارد. بنابراین کارهای کودک، تجارت بزرگی است و ریشه در اتفاقات فرهنگی مهم دارد. یک کار فرهنگی احتیاج به ریشه در کار تجاری دارد تا زنده بماند و من از فعالین حوزه تجاری دعوت می‌کنم تا وارد کارتئاتر کودک شوند و مطمئن باشند بازدهی خوبی دارد.

برگزاری بیست و هفتمین جشنواره ی تئاتر کودک و نوجوان همدان را چگونه ارزیابی می‌کنید؟
همدان در برگزاری جشنواره باتجربه شده و جشنواره به صورت منظم برگزار می‌شود. در دو کاری که دیدم، سالن پر از تماشاگر بود و از شهری به قدمت همدان نیز همین

مریم سعادت

بازیگر مطرح عرصه تئاتر، سینما و تلویزیون؛ از هنرمندان فعال در عرصه تئاتر کودک و نوجوان است. «عملیات مهد کودک»، «تارزن و تارزان»، «آب پریا»، «قصه های تابه تا»، «بچه های عروسکی»، «فونه مادر بزرگ» و... از جمله این آثار است.

هیات داوران بخش کودک

فریبا دلیری

کارگردان، نویسنده، عروسک ساز، مدرس دانشگاه و مترجم تئاتر، آثار متعددی در زمینه تئاتر کودک و نوجوان را به رشته تمریر در آورده و کارگردانی کرده است؛ که می‌توان به نمایش «پارلی و کارخانه شکلات سازی» برگزیده بیست و پنجمین جشنواره تئاتر کودک و نوجوان اشاره کرد.

سلطان امیدی

ا بازیگر تئاتر، عروسک گردان و ترانه سرا است. از جمله تجارب بازیگری او می‌توان به بازی در مجموعه های «گذر میرزا»، «منوچ و نونو»، «سنگد فبرنگار» و «مکتب فانه غیرانتفاعی» اشاره کرد

امید نیاز

نویسنده، مجری، بازیگر و کارگردان عرصه تئاتر و سینما است. او با نمایش هایی همچون «دفتر پادشاه»، «هی تو»، «این قصه ام» و «بچه های فاکستری» از شناخته ترین فعالان تئاتر کودک و نوجوان است.

مسین دادشگر

بازیگر، کارگردان و مدرس با سابقه تئاتر کودک و نوجوان است که طی ده فعالیت هنری آثار متعدد نمایشی و تلویزیونی در عرصه تئاتر کودک تولید کرده، که می‌توان از آثاری همچون نمایش «گنمشککاشی مشی»، «نقلی و مادر بزرگ» و «قصه موش کوپولو» نام برد.

محمد بهرانی

بازیگر تئاتر، سینما و تلویزیون و صدای پیشه و عروسک گردان است که با عروسک «مناب فان» و صدای پیشگی بیعی و آقای هم ساده در مجموعه «کلاه قرمزی» معروف مضور کودکان و نوجوانان است.

هیات داوران بخش نوجوان

زهرا صبری

نویسنده، کارگردان، طراح و سازنده عروسک است. این هنرمند تاکنون آثار متعددی را کارگردانی و در کشورهای مختلف روی صحنه آورده است. او به عنوان داور در جشنواره های بسیاری مضور داشته است.

شهرام کریمی

نویسنده، کارگردان و مدیر فرهنگی و هنری است. از این هنرمند ۲۴ نمایش نامه چاپ شده و در ۲۲ پروژه امیرایی به عنوان نویسنده و کارگردان فعالیت داشته است.

سید محمد جواد کبود آهنگی

نمایشنامه نویس، کارگردان، مدرس تئاتر و از هنرمندان با سابقه شهر همدان است. از این هنرمند کتاب های همچون «تاریخچه نمایش در همدان»، «تعامل بازیگر و تماشاگر در تئاتر» و «بازیگردانی در تئاتر» منتشر شده است.

علی پاکدست

عروسک گردان و عروسک ساز، از پهره های شناخته شده نمایش عروسکی و کودک و نوجوان است. در کارنامه هنری او امیرای اپراهای عروسکی «مافظ»، «سعدی»، «فیام» و «عاشورا» با همکاری گروه آران دیده می‌شود.

نمایش‌های چهارمین روز

همه در یک قاب (پردیس)

تئاتر فردسال

- نویسنده و کارگردان: شراره طیار
- ترانه سرا، آهنگ‌ساز و بازیگر: امیرحسین انصافی
- طراحی، ساخت عروسک و دکور و دستیار کارگردان: صبا قدیمی
- موسیقی: پیام رضایی

ژپتو (تهران)

تئاتر نوجوان

- نویسنده و کارگردان: اوشان محمودی
- تهیه‌کننده: شهاب محمودی
- بازیگران: صادق برقی، علی تاریمی، پامیدا حسینی، محمد شهریار، بی‌تا عزیزی و آدین نظری
- طراحی صحنه: اوشان محمودی
- طراحی نور: نیلوفر نقیب‌الساداتی و محمدرضا رحمتی
- طراحی گریم: فائزه سلطانی
- طراحی پوستر و برنشت: آیه فیلی
- طراحی موسیقی: مهدی زمانی
- دستیار کارگردان و برنامه ریز کارگردان: آوا صالحی
- دستیاران صحنه: سهراب خان زاده و پژمان برزگر
- دستیار موسیقی: احسان سلام پور
- مدیر روابط عمومی و تبلیغات: محمد لهاد

تنهایی دنیا (کرمانشاه)

زیر ۱۸ سال

- نویسنده و کارگردان: رحمت غلامی
- بازیگران: نازنین منوچهری و مهسا امیری
- عروسک گردانان: سوگند میرزایی، سیده دریا دلاوری، مبینا مرادی، مهسا امیری و فاطمه صفری
- صدایشه: فاطمه صفری، سوگند میرزایی و مبینا مرادی، رومینا محمودی، رومینا محمودی و زهرا امینی
- دستیار نور: سید نوید ابراهیمی، زهرا امینی
- ساخت عروسک‌ها: زنده‌یاد مرحوم مریم کامدوست، اعظم یآوری فرد و شهرزاد قهرمانی
- ساخت دکور و اکسسوار: فرزانه لطیفی، یگانه عبدالملکی و بناز محمودی
- انتخاب و ادیت موسیقی و انیمیشن: رحمت غلامی
- طراحی پوستر و بروشور: رامین رستمی
- تصویربردار: کامران فرزانی‌نژاد، صیاد نوری و سجاد نوری
- جمله: کار تئاتر با بچه‌های زیر ۱۸ سال، قله‌ی تئاتر و زندگی است.
- خلاصه: دختری نوجوان به نام دنیا به دلیل توجه بیش از حد والدینش به او، دچار خودخواهی و زیاده‌طلبی شده است. این خودخواهی باعث شده تا دنیا همه‌ی جهان را در اتاق خودش ببیند و این موجب تنهایی و منزوی شدن او شده است. دنیا نمی‌تواند تعامل درست و موثری با اطرافش برقرار کند، تا این که توسط یکی از آدم-عروسک‌هایی که خودش ساخته است، به سمت و سویی سوق داده می‌شود که به زندگی عادی‌اش برگردد.

دینگ دینگ دنگ (شهرری)

تئاتر فردسال

- نویسنده: حامد زحمتکش
- کارگردان: فاطمه خداپنده لو
- بازیگران: فاطمه خداپنده لو و مریم آشوری
- گرداندنده دکور: علیرضا آموزاده
- موسیقی: نسیم امیر خسرو
- دستیار کارگردان و منشی صحنه: نسیم (فاطمه) امیر خسرو
- جمله: کودک هویت خود را در خردسالی می‌شناسد و چه شناختی جذاب تر که کودکان در تئاتر هم تصویر می‌بینند، هم خیال می‌کنند و هم نماد سازی می‌کنند.
- خلاصه: «نی نی» در یک ظهر روز کاری کنار «مامان» در آشپزخانه مشغول بازی‌های خطرناک، با وسایل خطرناک از مجموعه، آشپزخانه است. مامان هر بار به جای فریاد کشیدن، دعوا و یا منع کردن وسایل آشپزخانه را به نی نی توصیه می‌کند. نی نی در آغاز به سختی ولی در ادامه می‌پذیرد. سیر بازی‌های نی نی که هر کدام صدایی دارند توجه نی نی را جلب می‌کند. نی نی به دنبال این صداها از یک جریان، قبیل ظرف شستن، ماشین لباسشویی، در یخچال، برخورد قاشق با کاسه و...

به من رای دهید (تهران)

زیر ۱۸ سال

- نویسنده و کارگردان: رضا عرشاهی
- بازیگران: امیرعلی رفیعا، سینا حلویی، آرمان بحرودی، برسام ناصری
- اشکان حاجی آبادی، امیرعلی خوشنویس، آرمین مرگان، سیدامیرضایی، ابوالفضل ایرجی، امیرحسین تیموری، مرتضی موحدی نسب، امیررضا دهقان، مهدیار حیدری، سورنا مسلمی، پدرام قربانی و رضا رحمانی
- مشاور و طراحی صحنه: جوادرحیم زاده
- طراحی بروشور و پوستر: سجاد ثمره
- جمله: کودک و نوجوان در دنیای زیبای نمایش راه بهتر زیستن رو یاد می‌گیرند.
- خلاصه: حکایت نوجوان‌هایی است با روحیات و شخصیت‌های متفاوت که قراره با هم در انتخابات مدرسه رقابت کنند.
- کامبیز باکلاس و تریپ سرمایه داره، کریم ورزشکار و پرانرژی، صمد هنرمند و آرتیست و ناصر هم تنبل و قلدر و بزنی بهادر... چه انتخاباتی بشه این انتخابات... هر کی برای خودش تبلیغات می‌کنه و جو مدرسه شدیداً رقابتی میشه، ناظم برای سلامت انتخابات به ناظر معین می‌کنه و اتفاقات دقیقاً از همون لحظه شروع میشه تا اینکه...

نبرد رستم و اکوان دیو (کرج)

نقلی و پرده خوانی

- نویسنده: بهار جهان دوست
- بازیگر: آیتا توکلی (نقال)
- جمله: نوجوانان با بالابردن سطح اطلاعات و نگهداری از میراث و کتوب کهن می‌توانند آینده‌ای درخشان برای خود و جامعه رغن بزنند.
- خلاصه: روی خبر میرسد که موجود عجیبی به نام اکوان دیو پیدا شده و رستم باید به جنگ او برود، پس از اتفاقات فراوانی که رخ میدهد سرانجام رستم موفق میشود که دیو را شکست دهد.

مهمان‌های ناخوانده (تهران)

تئاتر فردسال

- نویسنده و کارگردان: زهرا مریدی
- بازیگران: زهره قاسمی، امیرمحمد انصافی و هوتن آزادی
- خلاصه: یکی بود یکی نبود، توی یه ده دور مادر بزرگ نمایش ما دلش گرفته بود، حیوانی این ده تصمیم می‌گیرن که کنارش باشن تا بهش کمک کنن و حالا چه می‌بینید و چه می‌شود باشد موقع تماشا...

جشنواره‌ی بیست و هفتم

دروغ مبارک (تهران)

خیمه شب بازی

■ نویسنده و کارگردان: حسین ربیعی
■ عروسک گردان: عرشیا ربیعی
■ موسیقی: آرتا جعفری (کمانچه)، هلیا انصاری (تمبک) و علی انصاری (مرشد)
■ جمله: نمایش خیمه شب بازی حدود ۱۰۰۰ سال قدمت دارد و به صورت عروسکی از نوع نخی اجرا می‌شود.
■ خلاصه: مبارک که کودکی بازیگوش و شیطون میباشد به حرف‌های مرشد گوش نمی‌دهد. روزی جارچی وارد خیمه می‌شود و جار می‌زند که دیوسپاه وارد خیمه شده است. درب‌ها و پنجره‌ها را ببندید مادر مبارک به مبارک می‌گوید که درب را به بندد مبارک به دروغ می‌گوید درب را بستیم.. دیو وارد خانه‌ی مبارک می‌شود و

فوان دوم اسفندیار (کازرون)

نقالی و پرده فوانی

■ نویسنده و کارگردان: علیرضا اسدپور
■ نقال: لیانا هاشمی
■ جمله: نقالی شیرین‌ترین هنر دنیاست
■ خلاصه: در یورش تورانیان به ایران دو خواهر اسفندیار اسیر شده و به روئین دژ برده می‌شوند، اسفندیار برای هر چه سریعتر به روئین دژ، قدم در راه هفت خوان می‌گذارد، در خوان دوم او باید از کتاف دو شیر کوه پیکر بگذرد.

آرزوهای یک موش کور

(تهران) - تئاتر کودک

■ نویسنده: سعید ایک
■ بازی‌گران: هدیه حاج‌طاهری، مانلی نفر، وحید نفر
■ علی باروتی و سعید ایک
■ دستیار صحنه: محمد رضایی
■ مدیر تولید: امین میرزاقری
■ دستیاران طراح صحنه: محمد حسن درباغی فرد و لیلا طاهری
■ سرپرست ساخت دکور: امیرحسین بابائیان و مصطفی طباطبایی
■ گروه ساخت دکور: احمد بابائیان، مصطفی جمالی، محمد حسن درباغی فرد، حمیدبرنا، فرزاد چوپانی و محمد کیالها
■ طراح نور: رضا خضری
■ طراحی لباس و اکسسوار و اجرای لباس و اکسسوار: الهه میرزایی و هانیه زحمتکش
■ جمله: موش کور برای یافتن آرزوی خود به روی زمین می‌آید، در این مسیر موانعی سر راه او قرار می‌گیرد که ...

مکبث در آشپزخانه - ترکیه

بین الملل

■ نویسنده: سیمگی گونسان
■ کارگردان: بوراک تمدوگان

افسانه قریون آقا، کلوچه‌ها، دیو پیمه‌ها (سبزوار) - تئاتر کودک

■ نویسنده و سرپرست گروه: حسن عنایت پور
■ کارگردان: مصطفی عنایت پور
■ بازی‌گران: ریحانه صالحی، نادیا میرزایی، رضا آسیایی، سجاد عنایت پور، مرتضی ربیعی، عادل زعفرانیه، امیرحسین آسیایی، بارید اکبری، جواد گودآسیایی، طاها صالحی و حسین گودآسیایی
■ بازی‌سازان: مهدیار اسماعیلی، یحان همت، عرفان همت و شایان بهروزی
■ مدیر صحنه و طراح لباس: نرگس خاتون نامنی
■ نور و پخش موسیقی: زهرا بیدی
■ گروه موسیقی: سجاد تهجدی (تنبک) و سجاد عنایت پور (آهنگساز)
■ پوستر و بروشور: مهدی هراتی
■ ساخت عروسک: حامد دلقتدی
■ تهیه‌کننده: سمیرا پیرکهن
■ جمله: در تئاتر کودک بذری پاشیده می‌شود که محصول آن را در بزرگسالی درو می‌کنیم
■ خلاصه: نمایش موزیکال «افسانه قریون آقا، کلوچه‌ها، دیو پچه» داستان زندگی مردی که بعد از خشکسالی در روستای محل زندگی‌اش برای کسب روزی راهی دشت و بیابان می‌شود و در این راه با دیو خشکسالی و پچه دیوها روبرو می‌شود و پس از اتفاقاتی که بین مرد و دیوها رخ می‌دهد، در نهایت مرد متوجه اشتباه خود شده و سپس تصمیم می‌گیرد...

داستان سیاه (الیگودرز)

فیابانی

■ نویسنده، طراح و کارگردان: آرش رضایی
■ بازی‌گران: زهرا قربانی، زینب کوشاری، زهره عبدالوند
■ سرش کشاروز، امیرحسین عبدالوند و آرش رضایی
■ طراحی فضا: آرش رضایی
■ طراحی حرکت: آرش رضایی
■ موسیقی: علی دهقانی
■ طراحی لباس: آرش رضایی و پروانه جمشیدی
■ منشی صحنه: لیلی صادقی
■ مدیر صحنه: امیر جعفری
■ جمله: تئاتر خیابانی ضروری‌ترین نوع نمایش است که تمامی اقشار جامعه را به هنر دعوت میکند
■ خلاصه: داستان این نمایش در مورد دنیای زیر زمین و موجودات و عروسک‌های عجیبی است که حوادث بسیاری را به چشم دیده و آن‌ها را برای مردم نقل می‌کنند و آنان را به چالش می‌کشاند.

قصه بفت (مهریز)

کاری از موسسه معلولین تپش مهریز

■ نویسنده: داوود فتحعلی بیگی
■ مرشد: ابوالفضل میروکیلی
■ عروسک‌گردان و صداپیشه: سیدمحسن طباطبایی
■ موسیقی: سیدعباس میرزینی (کمانچه) و فرزادامینی (تنبک)
■ نورودا: مسلم زارع بیدکی
■ منشی صحنه: مهناربیک
■ مدیر صحنه: اکرم زارع
■ طراحی و دوخت لباس عروسک‌ها: راضیه دهقان
■ طراحی و ساخت خمیره و ساخت عروسک‌ها: محمدحسن ابویی و مهتاب ابویی
■ طراحی پوستر و بروشور: حسین ابویی
■ انتخاب و تنظیم موسیقی: حسین ابویی
■ جمله: تئاتر فراگیر؛ بخشی که نیاز به نگاه ویژه‌ای در جریان‌های تئاتری کشور دارد
■ خلاصه: قلی شخصیت اصلی نمایش که برای پیدا کردن بختش با ماجراهایی روبرو می‌شود و ...

محمدعلی محمدی
فرماندار همدان

سرمایه گذاری مادی و معنوی
و برنامه ریزی عمیق
جهت رشد و اعتلای کودکان

ادبیات نمایشی یکی از زیرشاخه های ادبیات کودک و نوجوان است که در راستای آموزش و تفکر خلاق برای مخاطبان خود، ایفای نقش می کند و مسیر پرورش و رشد قوای فکری آنان را به سمت و سوی درست هدایت می نماید. نظر به این که از دیرباز توجه به نیازهای فکری، روحی و روانی مخاطب کودک و نوجوان دغدغه ی خانواده ها و مسئولین مربوطه بوده، بنابراین می توان از نمایش به عنوان یکی از راه های آموزشی برای باورپذیری، مسئولیت پذیری و تفکر و تربیت اجتماعی یاد کرد؛ چرا که نمایش به دلیل ترکیب هنرهای چون موسیقی، نقاشی، گریم، مجسمه سازی، قصه گوئی، دکور سازی و معماری یکی از مهم ترین و مؤثرترین ابزار انتقال مفاهیم تعلیمی و تربیتی به کودکان و نوجوانان محسوب می شود.

بسیاری از بزرگان عرصه هنر و ادبیات و حتی صاحب نظران مسائل تربیتی و روانشناسی کودکان و نوجوانان نیز به اهمیت تئاتر و استفاده از آن برای بیان مفاهیم و سایر دستاوردهای فرهنگی در سطح جامعه واقف بوده و همواره مقوله تئاتر کودک را به عنوان عرصه ای جهت بروز و رشد استعدادها، پرورش خلاقیت های کودکان و اثر گذاری عمیق مورد توجه قرار داده اند.

همچنین به اعتقاد بسیاری از صاحب نظران هرگونه سرمایه گذاری مادی و معنوی و برنامه ریزی عمیق و دراز مدت جهت رشد و اعتلای جامعه می بایست با کودکان آغاز شود. کودکانی که وارث و حافظ تمدن آینده اند. بنابراین هر قدر کودکان به لحاظ رشد ذهنی و ادراک معنوی غنی و پربار گردند در حقیقت تمدن انسانی پربار می شود.

همدان نیز در حوزه ی فرهنگ و هنر به خصوص عرصه هنرهای نمایشی نخبگان و افتخارات زیادی دارد که جزئی از سرمایه های اجتماعی کشور هستند و با توجه به این ظرفیت و مطالبه اهالی فرهنگ و هنر و دغدغه مسئولان تلاش های زیادی برای برگزاری جشنواره ی بین المللی تئاتر کودک و نوجوان و فعالیت دبیرخانه این جشنواره به صورت دائمی در همدان انجام شده است. در این راستا بسیاری از زیرساخت های لازم در همدان فراهم و ضمن برگزاری چندین دوره جشنواره ، تجربه های ارزش مندی کسب شده است. با شیوع کرونا و تعطیل شدن بسیاری از فعالیت های جمعی مدتی از این مقوله ی اثر گذار فرهنگی و پرورشی نیز محروم بودیم که به فضل خداوند متعال بیست و هفتمین جشنواره ی بین المللی تئاتر کودک و نوجوان همدان، از اول تا ششم تیرماه سال ۱۴۰۱ در حال برگزاری می باشد. امید است با همراهی مسئولان امر و اهالی فرهنگ و هنر این رویداد فرهنگی مهم با هدف تقویت مهارت، رشد آگاهی و اعتماد به نفس و هویت بخشی به فرزندان ایران زمین با اجرا و به صحنه آوردن بسیاری از مفاهیم فرهنگ ملی و مذهبی سرزمین خود برای کودکان و نوجوانان و دیگر اهداف متعالی آن به نحو مقتضی و در شان پایتخت تاریخ و تمدن ایران برگزار گردد تا برگ زرین دیگری در دفتر پر افتخار این دیار ثبت شود.

به مانند پلاستیک رفتار می کنیم و از طریق فرآیند های خلاقانه به طراحی و ساخت ماسک های نمایشی می پردازیم. سپس برای ایجاد حجم، طراحی ساختارها و مدل سازی با دستان خود یک روش فنی می آموزیم. با استفاده از ابزارهایی ساده می توانیم به استفاده از مواد دیگری که ممکن است در همان جهان شاعرانه باشند، فکر کنیم، مانند طناب، کاه، الیاف گیاهی... یکی از ویژگی های برجسته این کارگاه بازیافت و بازیابی انواع مقوا و کاغذ است. بنابراین با ایجاد ماسک های کاغذی و مقوایی با مواد بازیافتی، زندگی دوباره ای برای مواد قابل بازیافت ایجاد می کنیم. هدف این کارگاه برای جوانان و بزرگ سالانی است که می خواهند تجربه کنند و توانایی های خلاقانه خود با وجود محدودیت ها کشف کنند.

این کارگاه به خلق آثاری خلاقانه (واقعی یا تخیلی) بر اساس ساخت یک ماسک کامل یا نیمه از طریق دیدگاهی نمایشی و هنری می پردازد که می تواند به عنوان محرکی برای هر شرکت کننده برای کشف موارد دیگر عمل کند. ماسک ها را می توان برای مقاصد مختلف ایجاد کرد. تکنیک اصلی استفاده از کاغذ و کارتن و مقوا است. هر شرکت کننده می تواند مهارت های فنی مورد نیاز برای ایجاد ماسک با این مواد را به دست آورد. این کارگاه بر روی ظرفیت های خلاقانه مقوا به عنوان یک ماده تمرکز دارد. یادگیری اصول فنی کار با مقوا می تواند به ماسک های شگفت انگیزی برای پروژه های هنری متعدد منجر شود. شرکت کنندگان می توانند اصول فنی کار با مقوا را در محیطی دستی با رویکرد نمایشی بیاموزند. در طول این کارگاه، ما با مقوا

ادامه گفت و گو با

مریم کاظمی
از صفحه اول

تجربه گرایی و نو گرایی یک شیوه ی اجرایی برای رساندن مطلب و داستان ما به تماشاچی مان است. خیلی خوب است که در این زمینه فعالیت هایی صورت گیرد، ولی تئاتر حرفه ای صحنه ای مخاطب عام را با فضای آکادمیک، دانشگاهی و آزمایشگاه تجربه باید تفکیک کنیم. اول باید قادر باشید تماشاچی را به سالن های تئاتر بکشانید، او را آموخته و معتاد به دیدن تئاتر کنید، کم کم ذائقه ی دیگر او را نیز قلقک دهید. تجربه های جدید به معنای نفی گونه های دیگر نیست که مطابق سلیقه خودمان خوب و بد تعیین کنیم. اگر به آسیب شناسی و مخاطب شناسی می اندیشیم باید به دنبال اتاق فکری باشیم که برای ۳۰ سال آینده فکر می کند. اتاق فکر به سلیقه شخصی نمی اندیشد به کل سلیقه های جامعه فکر می کند. الزاما حمایت از تئاترهای نوگرا، به معنای بالا رفتن سطح فرهنگ نیست، یادمان باشد هنر تئاتر اول باید سرگرم کننده باشد، وقتی از نمایشی لذت نبرید هیچ معنایی از آن دریافت نخواهید کرد. بگذارید تجربه گراها تجربه کنند، نوگراها نوگرایی کنند، مدرس ها درس بدهند، مربی ها یاد بدهند، منتقدان نقد کنند و تئاترها به کارشان ادامه دهند، تماشاچی خودش می داند کدام را دنبال کند و ببیند. به جای او تصمیم نگیریم.

جدول اجرای نمایش های کودک و نوجوان در شهرستان های استان همدان

نام اثر	کارگردان	شهرستان	زمان و مکان اجرا
پینوکیو	رضا روان	اسدآباد	۴ و ۵ تیرماه - ساعت ۱۰ و ۱۱ مجتمع فرهنگی هنری سیدجمال الدین اسدآبادی
نون زنجبیلی	فاطمه ابرارپایدار	بهار	۱ و ۴ تیرماه - ساعت ۱۰ و ۱۱ مجتمع فرهنگی هنری آیت اله بهاری
ذهن جادویی من	محمد طالبی	تویسرکان	۴ و ۵ تیرماه - ساعت ۱۰ و ۱۱ مجتمع فرهنگی هنری فردوسی
کاغذ زباله نیست	وحید عبدالحی	کبودرآهنگ	۴ و ۵ تیرماه - ساعت ۱۰ و ۱۱ مجتمع فرهنگی هنری جوان
دستمال من زیر درخت آلبالو گم شده	حامد ترابی	درگزین	۴ و ۵ تیرماه - ساعت ۱۰ و ۱۱ کتابخانه علامه دهخدا
نی نی گلف	نساء بخشی	رزن	۴ و ۵ تیرماه - ساعت ۱۰ و ۱۱ مجتمع فرهنگی هنری اندیشه
آرزوهای وارونه	مهدی کوثری - حمیدرضا رضایی مجد	فامنین	۴ و ۵ تیرماه - ساعت ۱۰ و ۱۱ کتابخانه شهید مطهری سالن شهدای گمنام
شهر نقاشی	مصطفی بیگی	ملایر	۴ و ۵ تیرماه - ساعت ۱۰ و ۱۱ مجتمع فرهنگی هنری ملایر
تولد به سبک حیوانات	مریم زیوری	نهاوند	۴ و ۵ تیرماه - ساعت ۱۰ و ۱۱ مجتمع فرهنگی هنری امام خمینی (ره)

متولد ۲۷ مهرماه ۱۳۵۰ در همدان. فعالیت مستمر هنری از سال ۷۰. دانش‌آموخته‌ی مؤسسه‌ی استاد سمندریان و دارای درجه‌ی ۴ هنری. حضور در جشنواره‌ی اشتراشتوک فرانکفورت آلمان به عنوان کارگردان در سال ۹۵. حضور مستمر در همه‌ی دوره‌های جشنواره‌ی کودک و نوجوان همدان به غیر شش دوره به عنوان نویسنده، کارگردان یا بازیگر. کارگردانی ۲۷ نمایش کودک و نوجوان یا عروسکی. بازی در ۸۰ نمایش، ۴۰ نمایش به عنوان کارگردان، ۳۰ نمایش خیابانی را به عنوان نویسنده، کارگردان، بازی و طراح. در ۱۰ سریال تلویزیونی که از شبکه‌های ۱، ۴، ۵ و پخش شده ایفای نقش نموده و در ۱۲ فیلم سینمایی یا تله فیلم را به عنوان بازیگر یا دستیار کارگردان حضور داشته است. جایزه‌ی بازیگری نقش مکمل مرد را برای بازی در فیلم سینمایی «شب غزل» از سیمای مراکز استان‌ها در سال ۸۷. حضور در جشنواره

عضو پیوسته‌ی استیج بین‌المللی کودک و نوجوان ایران، عضو هیئت مدیره‌ی کانون تئاتر کودک و نوجوان همدان به مدت چهار سال و نیم، نائب رئیس انجمن نمایش همدان به مدت ۳ سال، مدرس دو دوره در دانشگاه بوعلی‌سینا، رئیس کارگروه و مدرس تئاتر شهرداری همدان. مدرس آموزشگاه فنی و حرفه‌ای پرتو. بین‌المللی تئاتر کودک و داور بخش خیابانی بیست و ششمین جشنواره‌ی بین‌المللی تئاتر و کودک و نوجوان. داور یا بازیگر چند جشنواره. پایه‌گذار گروه تئاتر آریا از ۱۳۷۰

ی بین‌المللی فجر، ۱۳ دوره‌ی بین‌المللی عروسکی تهرانی یونیمما، ۱۷ دوره و حضور در جشنواره‌های صاحب‌دلان مریوان، مقاومت، فتح خرمشهر، استانی، منطقه‌ای و ... دارای بیش از ۳۵ دیپلم افتخار و ۴۰ لوح تقدیر از جشنواره‌های مختلف. نویسنده‌ی نمایش‌های: رستم و روزگار، بچه‌های ایران، نمرو، کوچولوی بدقول. کارگردانی: عشق آباد، شهر شادی، قهوه قجری، فانتازیا، بازی‌گری: مقصر کیه، مینا و قصه ۳ قهرمان، گندابی، ادیب شهریار، مسافران، آنتیگونه و ... فیلم‌های سینمایی: دل‌نامه، خط ساغر، آلبوم، گردنه و ... سریال: ایستگاه سراهی، بوی تاک و ماجرای آقای الوندی. تله تئاتر: غریبه، انگشت شمار و ... عضو پیوسته‌ی خانه‌ی تئاتر تهران،

نیاز خرد سالان به آموزش از طریق تئاتر

احمد بیگلریان

سالان به جای استفاده از واژه‌ی تئاتر از کلمه (نمایش) استفاده کنیم بهتر است. زیرا در این گروه سنی با خردسالانی روبرو هستیم که بین سه تا شش ساله هستند و قرار است جهان آینده بر مدار بینش‌ها و خلاقیت‌های آنان مدیریت شود. امروزه آموزش از طریق نمایش آن قدر در مدارس جا افتاده است که هر ساله بهترین الگوی تدریس جشنواره شیوه‌های برتر آموزشی، تدریس به روش‌های نمایشی هستند.

در نمایش برای خرد سالان با آثار ی روبرو خواهیم بود که در جستجوی کلیات درام، مکاتب، تجربه‌گرایی و مقوله‌های پیچیده تئاتری با مفاهیم عمیق و فلسفی نخواهد بود بلکه از طریق شخصیت‌های ناشناخته و درگیر مسئله در قصه‌های ساده با محوریت موضوع مورد نیاز خردسالان و کشف خلاقیت و طراحی اجراء بر مبنای رنگ، نور، موسیقی، لباس و خلق فضاهای پر نشاط و هر آن چه که به پدید آمدن زیبایی و ایجاد سرگرمی و دریافت‌های خلاقانه کمک کند، استوار می‌گردد. خرد سالان کنجکاوترین انسان‌های کوچک جهان عصر خویش اند، و دنیایی از اشیاء، اجسام و اصوات و کلمات نامفهوم و سؤال‌های تعجب بر انگیز در برابر آن‌ها قرار می‌گیرد. آن‌ها در جستجوی کشف ناشناخته‌های محیط خویش اند. در این لحظه‌ی حساس از زندگی خرد سالان، نمایش به مدد آن‌ها می‌آید تا به درک و شناخت درست آن‌ها از جهان کمک کند. بر اساس همین ضرورت، در سال ۱۹۶۵ در (تئاتر بلگراد) و (کونتری) تئاتر تعلیمی طی چند پروژه‌ی آغازین در مدارس، آشکارا ارزش تئاتری را به عنوان روشی آموزشی نشان داد. نمایش می‌آید تا دنیا را آن گونه که می‌خواهیم نشان دهد نه آن گونه که هست. خرد سالان در گذار از دوران‌های مختلف زندگی خویش، به جستجوی شناخت بیش تر اشیاء، محیط و روابط بین انسان‌ها می‌پردازند، که تنها از طریق دیدن و نشان دادن به معنای واقعی آن می‌رسند. ماکارنگو در این مورد معتقد است، «کودکان (خردسالان) به تدریج که بزرگ می‌شوند، مایلند بدانند که پدر و مادر شان چه کاره اند و در کجا زندگی می‌کنند و موقعیت اجتماعی آنها چیست؟» خرد سالان با حجم اطلاعات کم و زبانی محدود که ترکیب بندی جملات را گه گاه غلط ادا می‌کنند دارای چالش‌های متعددی هستند، زبان برای خرد سالان در محدوده‌ی کلمات دو تا سه سیلابی است. عدم آشنایی آن‌ها با قواعد دستور زبان، گاه جمله‌های طنز آمیزی را بوجود می‌آورد که مایه خنده‌ی اطرافیان می‌گردد. گروهی از پدرمادرها این جملات ناقص را در دفترچه‌ای

سرزمینی که هنر در آن زنده نباشد، هیچ فرقی با چراگاه ندارد. (جبار باغچه بان)
با مرز بندی تئاتر در مراحل مختلف سنی، مانند تئاتر خرد سالان، کودکان و جوانان (تئاتر دانشجویی) می‌توان طبق شرایط سنی و آگاهی از نیازهای طبقه بندی شده‌ی هر یک از طیف‌های فوق، برنامه ریزی اساسی و کاربردی را پیش بینی کرد تا نیازهای فکری و خلاقیت‌های ذهنی آنان طی روش‌های علمی آموزش از طریق نمایش هدایت گردد. خرد سالان با دانشی اندک و زبانی محدود و واژگان کم، برای بقاء و ادامه روند دوران‌های مختلف زندگی نیاز مند دانش اندوزی با ابزار نمایش هستند. کانون‌های پرورش فکری، مهد کودک‌ها، کودکستان‌ها و دبستان‌ها و کلاس‌های آموزش نمایش خلاق، می‌توانند پایگاه تعلیم و تربیت هزاران خردسال از طریق نمایش گردند. تئاتر خردسالان به لحاظ نوپایی با ساختارهای آموزش نوین، نیازمند شناخت و آسیب شناسی جدی است. این گونه‌ی تئاتری به دلیل اهمیت خاصی که دارد، اگر بر اساس اصول علمی و راه بردی تدوین شده گام بر ندارد، از نظر تاثیر پذیری مخاطب به شدت دچار بحران تئاتر زدگی خواهد شد. تولید کنندگان آثار نمایشی و گروه‌های مجری طرح‌های این دسته از مخاطبین و آموزش یاران و مربیان کلاس‌های تئاتر برای خرد سالان در مقطع حساسی وارد عمل خواهند شد که سرنوشت رشد و توسعه فرهنگی هنری خرد سالان و تماشاگران آینده تئاتر را رقم خواهند زد. از این رو می‌توان مباحث تحلیلی و نظریه‌های مناسبات خرد سال شناسی و زمینه مطالعاتی را برای شناخت اصولی نیازهای خردسالان راه اندازی نمود.

تولد یک گونه‌ی تئاتری

تونی جکسن در (مقاله‌ی آموزش با تئاتر) در شکل گیری تئاتر تعلیمی معتقد است که «تئاتر تعلیمی و تربیتی به عنوان یک جنبش قابل تعریف در اواسط دهه ی ۱۹۸۰ در بریتانیا، در پاسخ مستقیم به نیازی که در مدارس و مراکز آموزشی به تئاتر احساس می‌شد آغاز گردید.»

دکتر بهروز محمودی بختیاری معتقد است که «تئاتر آموزشی را در ایران باید با نام جبار باغچه بان (در سال‌های ۱۳۰۸) شناخت. او کسی است که آموزش از طریق نمایش را وارد نظام آموزشی کرد. باغچه بان به تالیف و انتشار متون کمک آموزشی برای خرد سالان پیش دبستانی همت گماشت و از پیشگامان حرکت تولید متون کمک آموزشی کودکان و خردسالان است.» جبار باغچه بان با نوشتن نمایش‌های (گرگ و چوپان، و پیر و ترب) نخستین نمایش نامه نویس ایرانی برای خردسالان و کودکان است، باغچه بان با اجرا در کودکستان‌ها، اندیشه حمایت از این رده‌ی سنی را گسترش داد. به نظر می‌آید در این مقاله برای خرد

یادداشت می‌کنند و در بزرگ سالی فرزندان شان، در اختیار آن‌ها قرار می‌دهند. آن‌ها با خواندن ادبیات و زبان خردسالی شان می‌خندند و به رویاهای کودکی باز می‌گردند. خرد سالان دانسته‌های خود را از طریق بازی و دیدن و لمس کردن بدست می‌آورند. از اسباب بازی گرفته تا اشیاء اطراف آن‌ها، باعث سرگرمی و کشف و شهود شان می‌شود. ماکارنگو از نظریه پردازان خردسالان و کودکان در کتاب انسان مریبی و نویسنده، می‌نویسد، «بازی دوران کودکی مانند کار و فعالیت دوران بلوغ دارای اهمیت فراوانی است.» بازی یکی از مبنای اساسی پرورش روحیه‌ی کار در کودکان است. بدین جهت شخصیت کودک ابتدا در بازی‌های دوران کودکی پی ریزی می‌گردد. و کسب مهارت در همین دوران آغاز می‌شود. (ماکارنگو، ۱۳۵۲، ۹۳)

داوود کیانیان در کتاب تئاتر کودکان و نوجوانان می‌نویسد، «مقصود از بازی نمایشی، آن دسته از بازی‌هایی است که عناصری از تئاتر در آن مشاهده شود. بنا بر این هر قدر این عناصر در این بازی‌ها بیش تر یافت شود، آن بازی‌ها بیش تر نمایشی هستند. باید در نظر داشت هنر نمایشی می‌تواند بازی باشد اما هر بازی ای نمایش نیست.»

نمایش بعنوان مهمترین ابزار آموزشی به توسعه دانش اندوزی و یاد گیری و شناخت، در بسیاری از مسائل به خرد سالان کمک‌های شایانی را انجام می‌دهد. محیط جغرافیایی خرد سالان، آغوش مادر، خانواده، مهد کودک‌ها و کودکستان‌هاست. خرد سالان استعداد شگرفی در تکرار رفتارهای دیگران دارند. ضبط کلامی و تصویر اتفاقات محیط در ذهن خویش، یکی از کارهای مهم خرد سالان است. الگو پذیری رفتاری، اولین تجربه بازیگری آن‌هاست، بدون این که آشنایی با دنیای تئاتر و نمایش داشته باشند، وقایع روز مره خود را به طور جدی در خلوت خویش تکرار و به نوعی بازی می‌کنند. ورود به عالم خیال و استفاده از تخیل و ذهن خلاق برای سرگرمی، از این رده سنی آغاز می‌شود. جان اتوله - معلم استرالیایی، (تئاتر تعلیمی را به عنوان مبنای توسعه‌ی نمایش کودکان، ترکیبی از تکنیک‌های کلاسی و تئاتری برای کسب تجربه و اصلاح شخصیتی کودکان توصیف می‌کند.)

PROJECTION AND CREATION OF A THEATRE MASK

This workshop looks at the creation of your own project (real or fictional) based on the manufacture of a complete or half mask in a practical and creative way through a theatrical and artistic perspective, which can act as a stimulus for each participant to discover other possibilities on how to begin a creative project. Masks can be created for various purposes... not excluding other uses such as within a Carnival parade or other artistic projects. The main technique is the use of papier mache and Cartón Fallero. Each participant will be able to acquire the technical skills needed to create a mask with this material.

CARDBOARD WORKSHOP

The workshop focuses on the creative possibilities of cardboard as a material. The participants will be able to learn the technical principles of working with cardboard, and approaching the masks from a theatrical perspective. During this workshop we will treat the material as if they are plastic. Through the process of manufacturing, construction and design we use technical procedure to create volumes, design structures and model with our hands using simple tools. We can think of applying other materials that may be within the same poetic universe, such as rope, straw, fibres, leaves and so on... A feature to highlight will be the recycling and recovery of all kinds of cardboard and paper, which will give a second life to disposable cardboards and create interesting, effective and surprising masks. The workshop is for young people and adults who want to experience and discover their creative capabilities.

CARDBOARD SERIES

Cardboard is a creative and pedagogical material where learning its technical principles can construct original and surprising masks for numerous artistic projects.

Animal masks in cardboard.

Full masks in cardboard.

Human masks in cardboard.

PABLO DURÁN ROJAS

Graduated at the Escuela Superior de Arte Dramático of Seville. He started a creative mask manufacturing project with the application of paper, cardboard, fabrics and thermoplastic. He carries out international educational projects in Turkey, Portugal and Iran, with the aim of exploring and creating possibilities of different materials related to each country's cultural and regional features.

DIANA COSTA

Graduated in Theatre Arts at the University of Bologna, She has MA in Cultural Management from the University Carlos III of Madrid. Participated in the Commedia dell'Arte workshops. She is a specialist in the collaborative creation and management of theatre and cultural projects, and worked at the Theater "A. Testoni" in Casalecchio di Reno (Italy) and the Theater "Cuarta Pared" of Madrid (Spain). She collaborates as an actress and pedagogue with the Italian companies. In the social theater area, she takes part in the workshops of Antonio VIGANÒ and Enzo TOMA and follows the courses in Bologna.

بیست و هفتمین جشنواره ی بین المللی تئاتر کودک و نوجوان همدان، تیرماه ۱۴۰۱
The 27 th international children and youth Theater Festival

روزنگار بیست و هفتمین جشنواره ی بین المللی تئاتر کودک و نوجوان همدان، تیرماه ۱۴۰۱

اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان همدان
دبیرخانه دائمی جشنواره
مدیر هنری: مریم بدایعی
عکاس: مجید امدادی فرد - نیما قیاسوند
مدیر بخش بین الملل: نفیسه امینی فرد
با تشکر از: مسعود ویژه - مامدرضا جوادی - امیر مشهدی عباس - مهران متوسلی
فهرنگار کودک و نوجوان: ساسان غلامی
لیتوگرافی و چاپ: فرهنگ
تمریز: مسین صفی
زیر نظر: مسین صفی
سر دبیر: مامدرضا غلامی
مدیر اجرایی: امیر غلامی پارسا
فهرنگار: پریزاد پاکدل
گزارشگر: مهدیه سلیمی

